

[Kirkeministeren.]

opmærksom på det for et par år siden ved den store brand i Roskilde Domkirke, hvor et forsikringselskab udbetalte en meget stor erstatning. Staten har jo selvrisiko. Det ville være værd at overveje, om ikke den danske folkekirke i det lange løb ville være tjent med at bruge samme fremgangsmåde som staten, undlade at brandforsikre alle kirkerne og så måske samle en eller anden risikopulje op. Måske ville det på lang sigt være en økonomisk god ting for folkekirken. Jeg ved ikke rigtig, om det hører under denne lovgivning, om det er noget, man vil tage op i udvalget, men ellers kan man jo tage denne, synes jeg, meget fornuftige idé op til overvejelse i en anden sammenhæng.

Bodil Koch: Jeg fik ikke svar på, hvem der bestemte, om provstiudvalgene arbejdede tilfredsstillende, men det skal jeg nu se stort på, det finder vi jo nok ud af. Grunden til, at jeg gerne vil have en kort bemærkning igen, er, at jeg faktisk blev lidt rystet og noget bekymret over, at ministeren med hensyn til en ændring af valgregler for provstiudvalg nærmest på en lidt nonchalant måde sagde, at det kunne vi jo se på i udvalget. Efter min mening er en demokratisk ordning på dette punkt afgørende vigtig for, at vi med god samvittighed kan gennemføre dette forslag, hvorved den bemyndigelse, som menighedsrådene altid har ment var for ringe, nu beskæres meget alvorligt. I virkeligheden står der jo i bemærkningerne, at her sidder samarbejdsudvalgene, budgetudvalgene og arbejder og prøver på at blive enige på en rimelig facon. Men hvis de ikke kan blive enige, så siger provstiudvalget: ja, snak I bare, det er os, der bestemmer. Det kan man ikke have, når provstiudvalget er valgt på den indtil nu gældende måde. Der må noget andet til, der må absolut gennemføres en helt anderledes og bedre og demokratisk valgregel for provstiudvalg. Jeg synes simpelt hen, at det er tappen, omkring hvilken dette forslag drejer.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Det var bestemt ikke tilsigtet, hvis fru Bodil Koch har opfattet min udtalelse til dette punkt som nonchalant. Jeg er godt klar over, at provstiudvalgets kompetence bli-

ver betydeligt øget; og at provstiudvalget i vid udstrækning bliver den tap, hvorom det kommer til at dreje sig, og at man derfor vil være interesseret i, at provstiudvalget også dækker provstiets opfattelse på forskellig måde. Men provstiudvalget er jo valgt af menighedsrådene. Hvis man vil ændre valgmetoden, sagde jeg, så kan man jo tage det op i udvalget. Det samme gælder, hvis man vil rokke ved provstens stilling som født formand. Jeg tror nok, man skal betænke sig lidt, før man gør det, men det kan man jo drøfte, og det kan man jo overveje, hvis man vil det. Jeg kan ikke rigtig se, at provstiudvalget er så dårligt, som det siges.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på én ting mere: antallet af læge medlemmer i provstiudvalget kan nu udvides fra 2 til 4, og det giver også mulighed for, at man kan få en større repræsentation ind. Jeg ser aldeles ikke nonchalant på den sag, men vil da kun med taknemlighed se hen til, hvis der er fejl inden for dette organ, som man vil se på i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen.

Valgt blev: *Langkilde, Juul-Madsen, Adam Møller, Knud Østergaard, Merete Bjørn Hanssen, Arne Christiansen, Johan Philipsen, Skovmand, Helge von Rosen, Samuelsen, Per Hækkerup, Camre, Falk Hansen, Thomas Have, Holst, Th. Mikkelsen og Gert Petersen.*